

disse. Og vi har en klar holdning om, at når man fører en dialog, også med vores allierede, USA, om internationale aftaler, om eventuelt missilforsvar i forhold til nye trusselsvurderinger, osv., så er det ting, der skal siges.

Og når hr. Jeppe Kofod i sin ordførertale siger, at vi står over for et af de største spørgsmål, vi skal afgøre – i den her tid i hvert fald – på det udenrigspolitiske område, så er det jo enormt påfaldende, at landets største parti, Socialdemokratiet, nu sætter sig i spidsen for et forslag til vedtagelse, der ikke siger en dyt om, hvad Danmark mener i forhold til internationale aftaler. Det er da højst besynderligt, når man vil tale med en oven i købet kritisk stemme og føre en kritisk dialog. Det har vi ikke engang bedt om fra Kristeligt Folkepartis side.

Vi har bare bedt om, at Folketingets svar her i debatten i dag bliver andet end, at der er sådan set ikke noget at tage stilling til, og i øvrigt skal vi inddrage det grønlandske hjemmestyre. Selvfølgelig skal vi det sidste, men vi skal sandelig også sige noget om de internationale aftaler.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til hr. Holger K. Nielsen: Det, der er den afgørende forskel, tror jeg, i vores positioner, er jo, at vi ikke mener, at man kan tage stilling til noget, som vi ikke kender. Vi kender ikke det konkrete udspil til os fra amerikanerne, derfor kan vi ikke tage stilling til noget, derfor kan vi ikke afvise de planer, når vi ikke kender noget udspil, eller hvilken samlet sikkerhedspolitisk tegning det kommer til at foregå i.

Men derfor er vi nok lige så kritiske som andre her og stiller de kritiske spørgsmål. Det vil vi vedblive med at gøre; det vil jeg godt understrege.

Hr. Søren Søndergaard vil have mig til at uddybe begrebet slyngelstater. Jeg nævnte faktisk i min tale, at jeg ikke mener, at den sikkerhedstrussel, der findes i verden i dag, kan rummes inden for det begreb, og slet ikke når man taler om villfarne missiler. Altså hvis man endelig skulle tale om slyngelstater, og hvordan de skulle ramme et andet land, så er der jo 117 andre måder at gøre det på end lige præcis missiler; det er jo kun én af mange muligheder, og det ved hr. Søren Søndergaard jo også.

Hr. Jann Sjørnsen; Jamen vi er enige med Kristeligt Folkeparti om, at vi ikke kan tage stilling til noget, når der ikke ligger noget konkret udspil fra amerikanerne. Men derfor er det også

meget ærgerligt, at vi ikke kan nå sammen om et forslag til vedtagelse.

Altså jeg tror, at det, som Kristeligt Folkeparti har skrevet i sit forslag til vedtagelse, er principper, som vi selvfølgelig også fuldt ud anerkender, og debatten i dag skulle gerne afspejle Danmarks holdning til det her, at vi mener, at ABM-traktater, internationale traktater, udgør en hjørnesten i forhold til regulering af hele sikkerheden i verden.

Det er vores udgangspunkt, og det er med dét udgangspunkt, vi vil føre en dialog omkring det her system.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Bekymrer det ikke hr. Jeppe Kofod, at vi her i Danmark og i hele verden i virkeligheden kan komme til at betale en meget høj pris, hvis vi forholder os passive? For hr. Jeppe Kofod lagde vel mærke til, at på den høring, vi havde i sidste uge, var der en amerikansk ekspert, der ganske klart redegjorde for, at det kan ikke anses for givet på forhånd, at Senatet og Kongressen til syvende og sidst vil godkende dette her projekt. Hr. Kofod er vel klar over, at Bush's flertal i Senatet hviler på en 90-årig senator, der ikke kan huske, hvad han selv hedder.

Jeg tror, det er meget, meget uklogt, hvis man fra dansk side ved sin passivitet er med til at gøre det muligt for Bush at få det her projekt igennem Kongressen i en situation, hvor der er en stigende modstand, også internt i USA.

Det er et frygteligt svigt, Socialdemokratiet præsterer her i debatten i dag, og jeg vil godt bede hr. Kofod redegøre for, hvordan Socialdemokratiet vil bruge sine kræfter til at komme ind i den internationale debat om det her spørgsmål; det synes jeg vi har hørt uhyggeligt lidt om.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg savnede i hr. Jeppe Kofods svar den analyse, der sandsynliggør, at vi i øjeblikket bevæger os fra en situation, der hedder kold krig, til varm fred. Hvad bygger hr. Jeppe Kofod den analyse på? Hvad er det for internationale begivenheder siden skiftet i den amerikanske administration, der tyder på dét? Jeg kan ikke se ét billede, der bidrager til afspænding, tværtimod.

Så lyttede jeg med stor interesse til det dér med at tale med en kritisk stemme. Jeg vil bare spørge: Hvorfor indeholder forslaget til vedta-